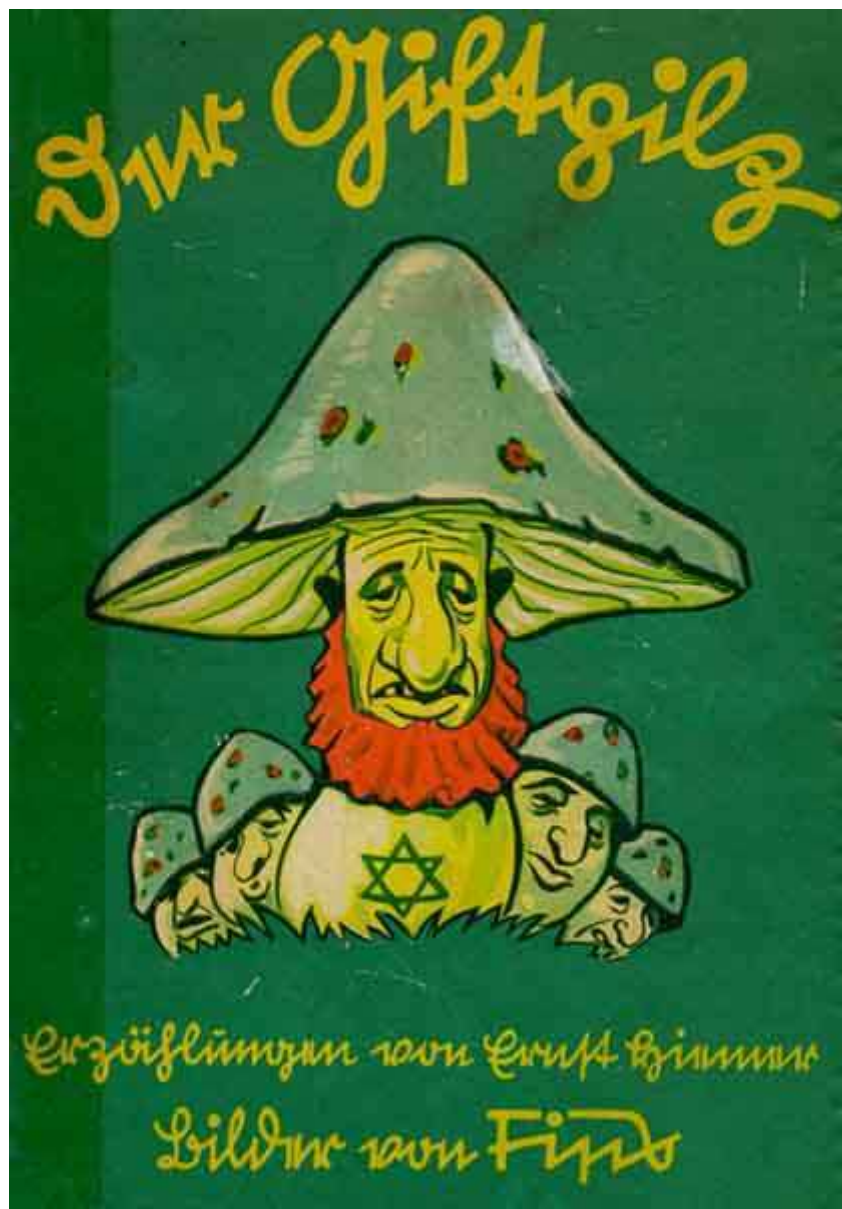

Der Giftpilz

nacistická čítanka

Základní informace k textu a knize

- antisemitská čítanka z roku 1938 - nakladatelství
Der Stürmer, které založil antisemita Julius Streicher
(po válce stanul mezi hlavními obviněnými před
mezinárodním tribunálem v Norimberku a byl odsouzen k
trestu smrti)
- časopis Der Stürmer byl plný nevybíravých
a nevkusných útoků na Židy, které často nepostrádaly
ani obscénní podtext, Streicher se neštítal propagovat
ani tradiční obvinění z židovské rituální vraždy
- „Giftpilz“, čili jedovatá houba, má dětem názorně
ukazovat negativní úlohu Židů ve společnosti, jsou zde
dětem demonstrovány základní součásti antisemitského
světonázoru
- knížka dokládá, že intenzivní nacistická antisemitská
propaganda se nevyhýbala ani školním učebnám a dětem,
ty měly již od dětství vstřebat údajně jediný správný -
antisemitský - světový názor
- text je rozdělen do kapitol, z nichž každá obsahuje
obrázek a názorný text (v následující galerii je pod
obrázkem uvedeno stručné shrnutí textu dané kapitoly)

Jak pracovat s karikaturou a textem?

- prohlédněte si obrázek a přečtěte text

1) snažte se pochopit toto zdvojené sdělení a pak je převyprávějte vlastními slovy spolužákům

2) pojmenujte cíl konkrétního obrázku a textu

(jednou větou, souvětím)

3) vypište všechna negativa připisovaná v textu Židům
(slova, sousloví označující jejich tělesné rysy, vlastnosti, záměry, činy, cíle atd.)

4) vyberte z obrázku motivy, které Židy neukazují v dobrém světle (rysy karikatury)

Der Giftpilz

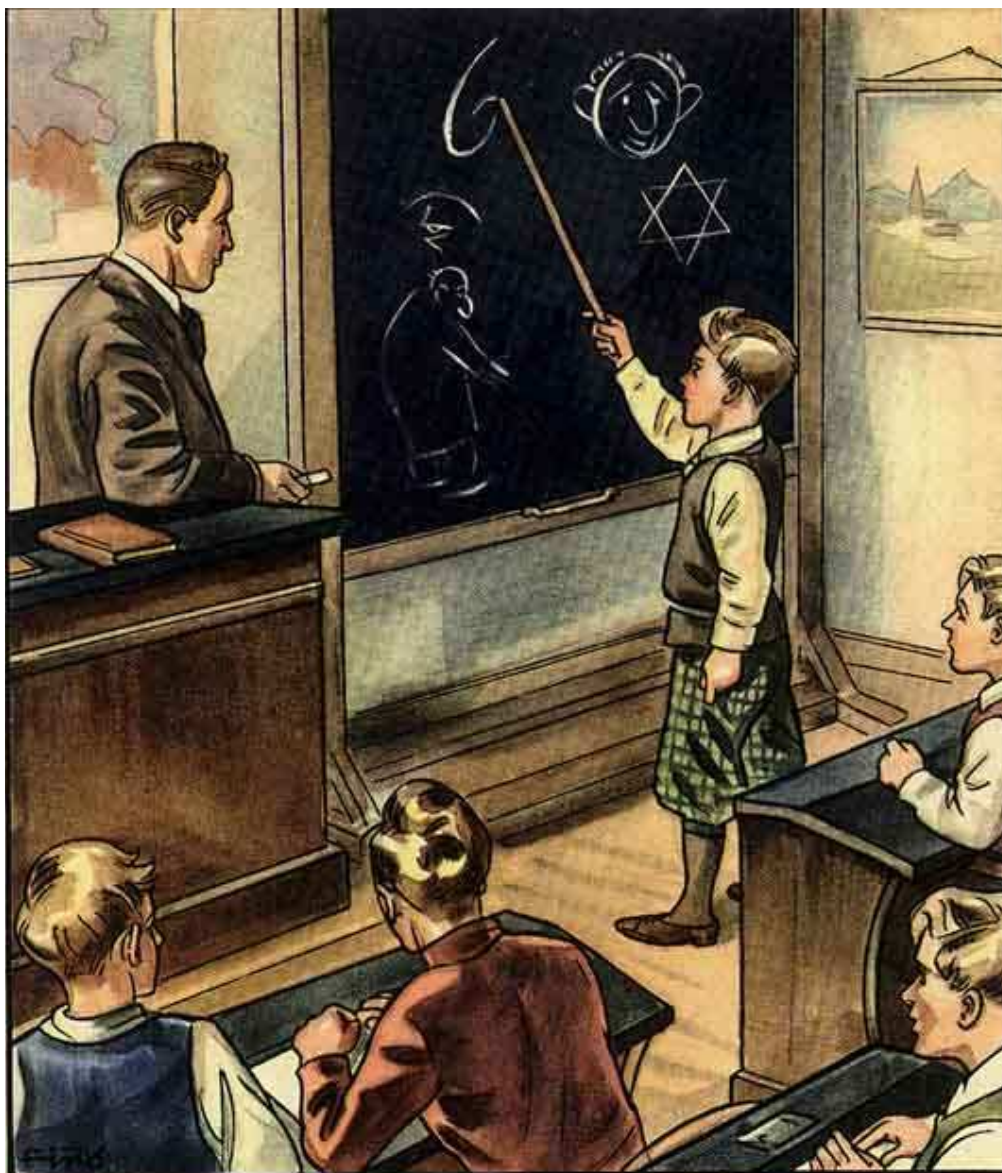

„Wie die Giftpilze oft schwer von den guten Pilzen zu unterscheiden sind, so ist es oft sehr schwer, die Juden als Gauner und Verbrecher zu erkennen...“

Malý Franz jde s maminkou na houby do lesa. Nasbírají košík hub a třídí je na jedlé a jedovaté. Na cestě domů maminka Franzovi vysvětluje, že s lidmi je to podobně jako s houbami. I mezi nimi jsou lidé dobří a lidé jedovatí. Mezi lidmi je třeba rozlišovat stejně jako mezi houbami. A víš, kdo jsou ty jedovaté houby lidstva, ptá se maminka. Samozřejmě, jsou to Židé. Malý Franz o tom již slyšel ve škole. Ano, Židé jsou jedovaté houby, přitakává maminka. I lidské jedovaté houby je třeba se naučit rozlišovat, mají rozličné barvy a podoby. A vědí všichni nežidé, ptá se Franz, že Židé jsou stejně nebezpeční jako jedovaté houby? Bohužel ne, a proto je třeba je varovat.

"Následující krátké příběhy ukazují pravdu o židovské jedovaté houbě. Ukazují různé podoby, ve kterých Žid vystupuje. Ukazují zchátralost a podlost židovské rasy. Ukazují nám Žida takového, jaký ve skutečnosti je, jako ďábla v lidské podobě."

Jak lze Židy rozeznat?

„Die Judennase ist an ihrer Spitze gebogen. Sie sieht aus wie ein Sechser...“

V 7. třídě je dnes živo. Učitel vypravuje o Židech a na na tabuli namaloval obrázky Židů. Všechny děti to mimořádně zajímá a jsou pozorné. Opakování. Co jsme se naučili? Všechny děti se hlásí. Židé se poznají podle nosu. Židovský nos je na špičce zahnutý. Vypadá jako šestka. Židy lze rozeznat také pole rtů, které jsou většinou odulé. Spodní ret často odstává. Také na očích Žida lze okamžitě poznat, že je to špatný a prohaný člověk. Židé jsou většinou malí a mají krátké ruce a nohy. Mají nízké, šikmé čelo. Takové mají zločinci. Vlasy mají většinou tmavé a kudrnaté jako černoši. Děti jmenují další a další fyziognomické znaky. Žida lze rozeznat podle chůze, způsobu mluvy či zápachu. Ale mnozí Židé nemají všechny tyto znaky. Existují dokonce i blondatí Židé. Proto je třeba dávat velký pozor, abychom Žida rozeznali.

Tak k nám Židé přicházeli

V malém, starobylém německém městě. Fritz a Karl jdou ze školy. Na ulici se Fritz náhle zastaví: Co to je támhle za lidi? Karl vysvětluje: to jsou východní Židé. Malý Fritz sice již viděl mnoho Židů, ale tak špinavé a odporné ještě nikdy. Karl dále vysvětluje: Jsou to zločinci nejhoršího druhu, lžou a podvádějí a kradou. Nejdříve obchodují s hadry, kostmi, papírem, starým nábytkem a podobným harampádím. Potom si otevřou malé obchody, ve kterých prodávají kradené zboží. Když si nakradou dost peněz, shodí špinavé kaftany, ostříhají si vous, nechají se odvšivit a snaží se vypadat jako nežidé. Ale malý Fritz je chápavý: své zahnuté nosy, židovské uši, křivé nohy přece ze sebe shodit nemohou. Samozřejmě, říká Karl, lze je při pečlivém pozorování rozeznat. Ale stále jsou lidé, kteří na židovský švindl naletí.

Co je to Talmud?

„Im Talmud steht geschrieben: ‚Nur der Jude allein ist Mensch. Die nichtjüdischen Völker werden nicht Menschen genannt, sie werden als Vieh bezeichnet.‘ Und weil wir Juden den Nichtjuden als Vieh betrachten, sagen wir zu ihm nur Goi.“

Sally je třináctiletý Žid. Chodí do německé školy, ale dnes má volno, dnes jde k rabínovi do synagogy. Rabín je starý Žid s dlouhým vousem a pravým ďábelským obličejem. Na pultíku leží tlustá kniha. Je to Talmud - kniha tajných židovských zákonů. Na Sallyho nepůsobí, co se učí v německé škole. Řídí se pouze zákony Talmudu. Sally se například ve škole dozvídá, že práce není hanba. Na to ale Židé nevěří. V Talmudu je psáno: *"Práce je škodlivá a málo výnosná."* Proto nepracujeme a provozujeme obchod. K práci byli stvořeni nežidé. Nežidé dále říkají: *"S poctivostí nejdál dojdeš,"* ale Židé mají nežidy podvádět, mohou jim lhát a okrádat je. Podle Talmudu jsou pouze Židé lidé. Nežidovské národy jsou na úrovni dobytka. Židé mají proto povoleno před nežidovskými soudy křivě přísahat.

Proč se Židé nechávají pokřtít?

Anni a Grete, které jsou nadšené členky Svazu německých děvčat, jdou do města. Ty, Anni, podívej, támhle běží Žid-obchodník Veilchenblau se svojí Rebekkou? Co ty tu chtějí? Anni se směje: Chtějí se nechat pokřtít. To jsou divní pokřtění, říká Grete, podívej se na ty křivé nohy, židovský nos, uši, ústa a vlasy. Také Židovka se dívkám nezamlouvá. Kolébá se jako kachna. Obličej snad ukradla ďáblu. Mezitím Židé vstoupí do kostela a děvčata se rozhodnou, že zůstanou, aby zjistila, zda se z nich křtem stanou nežidé. Když Židé vyjdou pokřtění z kostela, shodují se dívky, že se na nich nic nezměnilo - stále mají křivý nos, či negroidní vlasy. I přes křest zůstávají Židé stejnými gaunery a lumpy, jakými byli předtím.

Jak byl německý rolník vyhnán ze statku

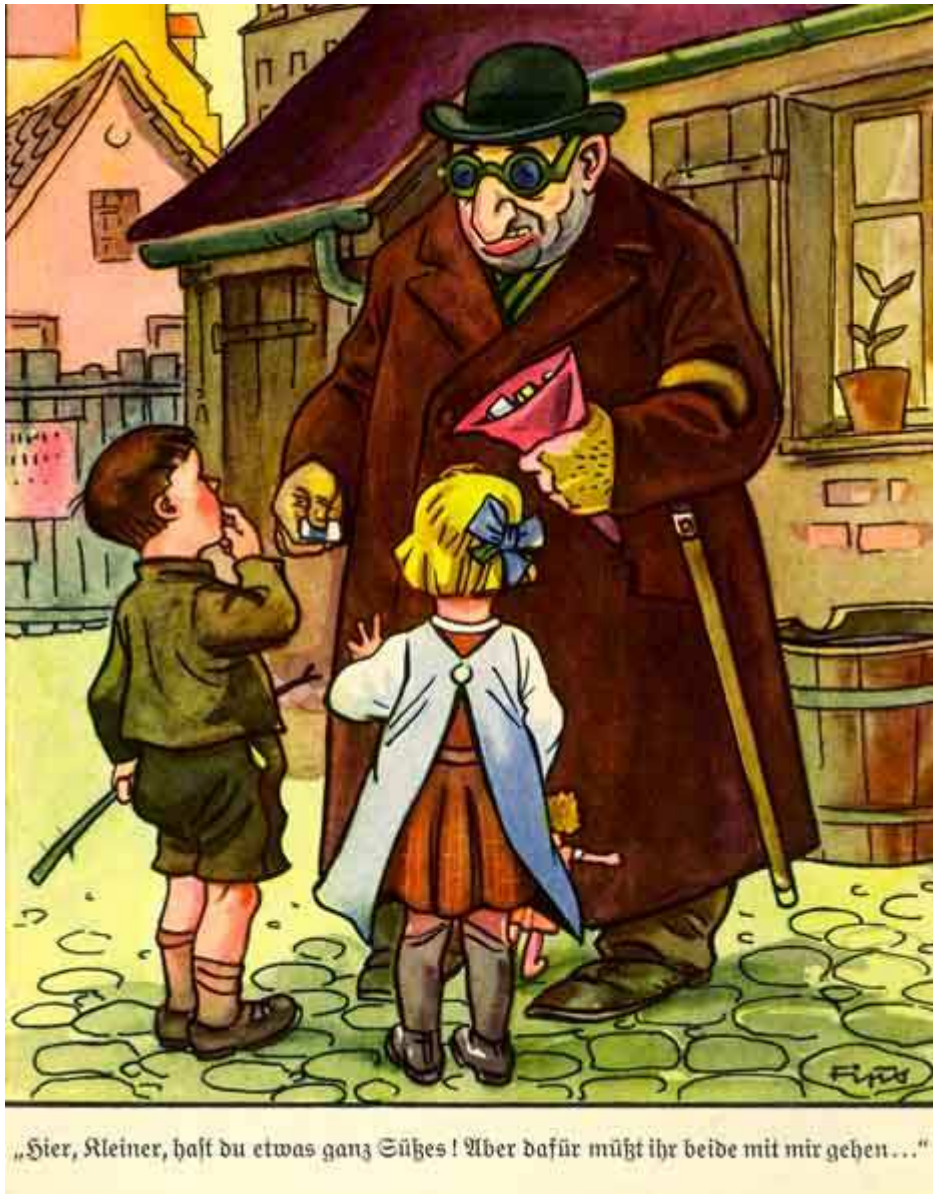
Je parný srpnový den. Jedenáctiletý Paul přinesl otci pracujícímu na poli vodu a chléb. Jejich soused přitom mluví s tlustým Židem. Paul se ptá tatínka, co chce Rosenfeld od sousedů? Chlapče, říká otec, to je hrozné neštěstí. Kolikrát jsem ho varoval, aby se Židem nedělal žádné obchody. Přesto mu prodával dobytek a půjčoval si od něj peníze. Ale Žid ho podvedl a soused už nemůže platit. Zítra přijde soudní exekutor. Soused se ženou i dětmi budou ze statku vyhnáni. Paul říká: Až budu velký, pokud vůbec budu mít statek, nikdy mi nebude smět žádný Žid do domu.

Tak podvádějí židovští obchodníci

Je sváteční večer. Židovský hauzírník Levi přichází k selce a nabízí své prima zboží, zaručeně levné, sám prý na tom bude tratit. Selka ale odmítá - již jednou ji Žid podvedl a podruhé od něj nic nekoupí. Zklamaný Žid odchází a mumlá si pod fousy: Asi něco prohlédla, ale ještě že je dost rolníků, na kterých můžu dobře vydělat.

Co Hans s Elsou zažili s cizím mužem

Hansova mladší sestřička začne jednoho dne domů nosit spoustu sladkým bonbonů. Elsa říká, že je dostává od nějakého cizího pána. Hans chce také bonbony a jde se sestřičkou na místo, kde tento muž obvykle pobývá. Skutečně tam stojí divný muž a nabízí jim bonbony. Jak komicky to mluví, říká si Hans, ten snad mluví nosem, to musí být Žid. Muž říká, že dostanou bonbony, ale že musejí jít s ním. Hans dostane najednou strach, vykřikne "Ty jsi Žid!", popadne sestřičku a utečou. Nejbližšímu policistovi sdělí, co se jim stalo a ten tajemného muže zatkne. Následně se zjistí, že jej policie již dlouho hledala a že unesl mnoho dětí.

Jak šla Inge k židovskému lékaři

Inge je nemocná. Maminka ji nutí jít k lékaři, k panu doktoru Bernsteinovi. Ale to je Žid, protestuje dívka, k židovskému lékaři přece žádná německá dívka nechodí. Inge ví o židovské otázce mnohem více než její maminka - vedoucí ve Svazu německých dívek je každý týden poučuje o židovském nebezpečí. Maminka se ale rozzlobí a donutí Inge jít k doktoru Bernsteinovi. Inge dlouho sedí v čekárně židovského lékaře. Přitom slyší z ordinace dívčí hlas: "*Pane doktore! Pane doktore! Nechte mě být!*" Pak se otevřou dveře a objeví se židovský lékař: Inge se lekne, vyskočí a hledí do obličeje Žida. Je to obličej ďábla. V jeho středu sedí obrovský zahnutý nos. Za brýlemi probleskují oči zločince. Pak se jí chce svými tlustými prsty dotknout, ale v Inge ho udeří do tlustého obličeje a uteče. Vypráví to mamince, která mezitím již lituje, že svou dceru poslala k Židovi.

Jak Žid zachází se služkou

Starý mlynář Böhm a jeho žena jsou nervózní. Jejich dcera Rosa již před čtyřmi týdny odjela do Vídně pracovat jako služka a od té doby o ní neslyšeli. Konečně dostávají dopis: Ve Vídni ji přivítal jakýsi Žid a musela podepsat, že mu dluží peníze. Po několika dnech ji poslal do služby k Židům do Anglie. I tam musela v židovské zprostředkovací kanceláři podepsat, že dluží vysokou částku. Za službu v židovské rodině ale nedostávala prakticky žádnou odměnu, musela pracovat od rána do pozdního večera a nedostávala téměř nic k jídlu. Židovka s ní zacházela jako s kusem dobytka a neustále jí nadávala do gójů. Žid a jeho synové jí neustále pronásledovali a dokonce se dobývali i do jejího pokoje. Teprve s pomocí manželky německého obchodníka, který náhodou pobýval v Londýně, se jí nakonec podařilo vykoupit. Pozitíři již konečně budu u vás, milí rodičové.

Jak byly dvě ženy podvedeny židovskými advokáty

„Ra, Herr Kollege Morgenthau, da haben wir beide wieder gemacht ein gutes Geschäft.“

„Großartig, Herr Kollege Silberstein! Nun haben wir die beiden Gofas gebracht um ihr schönes Geld, und wir können es stecken in unseren Sack.“

Paní Eckertová a paní Krausová již deset let žijí v jednom domě. Beze sporů a konfliktů. Obě mají malé chlapce. Jednoho dne si chlapci před domem hrají na vojáky a jeden z nich se zraní. Obě ženy si začnou nadávat. Ještě téhož dne šla paní Krausová k advokátovi, aby svou sousedku žalovala za nactiutrání: advokát se jmenuje Silberstein a je to Žid. Také paní Eckertová jde k právníkovi. Jmenuje se Morgenthau, je to také Žid. Obě zaplatily 50 marek, oběma Židé slíbili, že u soudu vyhrají a své peníze dostanou zpátky. Místo toho je soud nakonec odsoudí obě, obě musejí zaplatit pokutu. Obě ženy jsou šokované, ale oba advokáti se smějí. Ano, pane kolego, to jsme zase udělali dobrý obchod. Na odchodu od soudu se obě ženy usmívají.

Jak Židé trápí zvířata

Kurt a Otto se hádají, zdali je pravda, že Židé podřezávají zvířata při vědomí. Otto se domnívá, že to není možné. Kurt mu chce dokázat, že Židé jsou ti nejpodlejší lidé na zemi a zavede jej na židovská jatka, kde tajně pozorují porážku zvířete. Uvnitř jsou tři Židé v krvavých zástěrách. Právě táhnou dovnitř krávu a obracejí jí na bok. Nyní přichází další Žid. Vypadá jako ďábel. V rukou drží dlouhý ostrý nůž. Je patrné, jaký požitek má z toho, že může ubohé zvíře pomalu zabít. Podřízne krávi krk. Chlapci vidí, jak z rány stříká krev a jak sebou ubohé zvíře hází. Otto nyní vidí, že Kurt měl pravdu. Kurt říká: Ano, Židé jsou národ vrahů. Se stejnou surovostí a krvežíznivostí, s jakou vraždí zvířata, zabíjejí Židé i lidi. To dokazují rituální vraždy, které Židé páchají na chlapcích a děvčatech, mužích i ženách. Židé jsou ďablové v lidské podobě.

Co řekl Kristus o Židech

Maminka byla s dětmi na poli a po cestě domů hovoří o Židech. Gertrude nechápe, proč byli Židé dříve pronásledováni a zabíjeni. Bratr Georg ale říká, že to bylo spravedlivé, vždyť páchali takové zločiny, dokonce vraždili nevinné děti. Maminka souhlasí a ukazuje dětem křížek v polích. Muž, který na něm visí, byl jedním z největších odpůrců Židů v dějinách, říká. Znal zkaženost a podlost Židů. Bičem je vyhnal z chrámu, kde dělali obchody. Říkal, že Židé pocházejí od ďábla a proto páchají zločin za zločinem. Zemřel proto, že znal Židy a pravdu o nich sděloval světu. Proto jej ukřižovali. Přitloukli ho hřebíky na nohou a na ruku a nechali ho vykřváct. Pamatujte na to, že Židé jsou děti ďábla a vrahové.

Jak se dělník Hartmann stal národním socialistou

Hitlerjugend jde na výlet. Na stavbě nové - Hitlerovy - dálnice rozmlouvají děti s dělníkem Georgem Hartmannem. Dříve byl nezaměstnaný a byl komunistou. Věřil všemu, co se psalo v "rudých" novinách. Nevěděl, že to byli Židé, kdo dělníky hecoval. Tenkrát nevěděl, že Židé jsou smrtelní nepřátelé uspořádaného státu. Jednoho dne byl ale na komunistické schůzi. Byli tam dva řečníci. Podíval se na ně trochu pozorněji a všiml si, že to jsou Židé. Rozzlobilo jej, že řečník-Žid mluvil pouze o Rusku a tom, jak je tam krásně. Vzkřiknul proto, že jsme Němci a chceme slyšet o Německu, ne o Rusku. Vyhecovaní soudruzi jej napadali a řečník jej nazval hlupákem, který ničemu nerozumí. Kašleme na Německo, řekl. To mi stačilo, říká dělník Hartmann. Židé z nás chtěli udělat zrádce Německa. Následující den vystoupil z komunistické strany a později vstoupil do strany Adolfa Hitlera.

Existují slušní Židé?

„Da laßt mer immer von uns Juden, wir täten beschummeln die anderen Leut'. Wir täten lügen und betrügen. Kein Wort davon ist wahr. Wir Juden sind die anfändigsten Menschen, die es gibt.“

U stolu v hostinci sedí čtyři muži: dělník, rolník, tesař a Žid Salomon. Salomon zaplatil ostatním pivo a neustále mluví - ovšem pouze o Židech, o jejich slušnosti a pílí. Tesař a rolník ale oponují a uvádějí mu četné případy židovských podvodníků, šejdířů a zločinců. Žid - zklamán - se pokouší bránit. Nejsm já slušný Žid? Byl za války na frontě, zaplatil jim pivo. Dělník, který dosud mlčel, vstal, hodil mu peníze za pivo a říká, že nikdy na frontě nebyl a za války provozoval šmelinu, potom byl u "rudých". A ty bys chtěl být slušný Žid? Salomon za smíchu ostatních utíká z hostince.

Bez řešení židovské otázky není spásy lidstva

Dva chlapci procházejí s členem Hitlerjungend Erichem městem. Vypráví o průvodu v Mnichově 9. listopadu k počtě padlých soudruhů. V čele šel Hitler a dále všichni staří bojovníci. Mezi nimi Julius Streicher. Je to nepřítel Židů, a proto jej Židé nenávidí a bojí se ho. Náhle vidí plakát: Julius Streicher hovoří v lidové hale na téma: "Židé jsou naše neštěstí!" Erich vypráví, jak jednou slyšel Streichera mluvit. Co říkal, bylo jasné a všem srozumitelné, byl vtipný a dával příklady ze života. Bez řešení židovské otázky, volal, nebude spásy lidstva!